

DÍL 1

TVRZENÍ: **Evoluce je věda**

*Evolucionisté trvají na tom,
že evoluční teorie je vědou,
ale kreacionismus je náboženstvím.*

Kapitola 1

Argument: Kreacionismus není věda, ale náboženství

Evolucionisté říkají: „Kreacionismus je věroučný systém, který s vědou nemá nic společného.“

Tón propagandistického úsilí k zesměšňování biblické víry jako nepřítele skutečné vědy, která dlouho bránila vědeckému bádání, udává hned úvodní dvouhodinová epizoda ze série „Evolution“ od producentů televize PBS/Nova [viz naše [online protiargumenty](#) ze září 2002]. Velká část této první epizody je dramatisací života Charlese Darwina (1809–1882). Začíná Darwinovou slavnou plavbou na lodi HMS *Beagle*. Darwin představuje lámanou španělštinou sebe a kapitána Roberta FitzRoya (1805–1865) domorodcům v Jižní Americe. Vesničané pak vedou Darwina a FitzRoya k lebce vyhynulého pozemního lenochoda a následuje tento rozhovor:

Darwin [D]: Zajímalo by mě, proč tito tvorové již neexistují.

FitzRoy [F]: Možná byla Noemova Archa příliš malá na to, aby se do ní všichni vešli, a tak zahynuli během Potopy.

[D]: [smích]

[F]: Co je tady k smíchu?

[D]: Ale nic, nic.

[F]: Zesměšňujete mě nebo Bibli?

[D]: Ne, to ne.

[F]: Co vy to budete za kněze, pane Darwine?

[D]: Hrozný, strašný.

Poté se scéna dramatu přesouvá na loď *Beagle*, kde kapitán FitzRoy čte z Genesis 1, a Darwin v podpalubí jen koulí očima.

A máme to tady – domnělý boj mezi vědou a „fundamentalistickým“ náboženstvím. Samozřejmě, že kapitán FitzRoy coby představitel „fundamentalismu“ pak ze sebe musí vychrlit hloupoučkou argumentaci v podobě slaměného panáka. Nikde se neobjeví ani náznak toho, že by mohly existovat nějaké vědecké námitky proti evoluci.

Jenže FitzRoyův argument není biblický – Bible jasně říká, že v Arše byli dva z každého druhu suchozemských obratlovců a Archa měla dostatek místa pro všechna určená zvířata.¹

Ale pak – ne že by nás to překvapilo – dramatizace PBS daleko překročí své umělecké hranice a ve skutečnosti falšuje historii. V době plavby na lodi *Beagle* nebylo Darwinovo anti-křesťanství zdaleka tak rozvinuté, a dokonce ještě navštěvoval bohoslužby, zatímco FitzRoy v době této cesty nejspíš ani nevěřil v globální Potopu. Koneckonců, sám FitzRoy daroval Darwinovi jako uvítací dar na lodi knihu od Charlese Lyella (1797–1875) obhajující dlouhé věky, *Principles of Geology (Principy geologie)*, která byla velkou inspirací pro Darwinovy evoluční myšlenky, jak bude ukázáno dále v této knize.

„Moderní věda“ podléhá filozofickým předpokladům – naturalismu

Média si neberou servítky, pokud jde o zesměšňování „vědy o stvoření“. John Rennie, šéfredaktor časopisu *Scientific American*, jde přímo

k věci a ve svém pamfletu „15 odpovědí na kreacionistické nesmysly“ tvrdí [viz naše [odpověď](#) bod po bodu z června 2002],

„Věda o stvoření“ je zjevný protimluv. Ústředním principem moderní vědy je metodologický naturalismus – snaží se vysvětlit vesmír čistě na základě pozorovaných, a tudíž ověřitelných přírodních mechanismů. [SA 84]

Právě se dostáváme ke klíčovému problému. Vůbec tu nejde o vědecká fakta, ale o samoučelná materialistická „pravidla hry“, jimiž evoluční establishment interpretuje fakta. Toto by mělo být pro každého návodem k porozumění tomu, čím se Rennie a jemu podobní ve skutečnosti řídí – materialistickým neboli naturalistickým programem, který vylučuje Boha. Toto není princip odvoditelný experimentální metodou, ale je to filozofický předpoklad, ležící *mimo rámeček* vědy.

Rennie ilustruje svůj pohled na „moderní vědu“ příkladem z fyziky:

Fyzika popisuje atomové jádro pomocí specifických konceptů řídicích hmotu a energii a tyto instrukce experimentálně ověřuje. Pokud data ukazují, že předchozí instrukce nemohou adekvátně vysvětlit pozorované jevy, fyzici zavádějí nové částice, jako jsou např. kvarky, aby své teorie upřesnili. Ty však nemají libovolné vlastnosti, navíc jejich definice jsou přísně vymezeny, protože nové částice musí zapadat do stávajícího fyzikálního rámce. [SA 84–85]

Co má však tohle společného s evolucí? Kreacionisté přece souhlasí s tím, že částice se nemohou chovat svévolně, vždyť je stvořil Bůh řádu. Je to naopak ateista, kdo nemá pro své přesvědčení o uspořádaném vesmíru žádné filozofické zdůvodnění, a to díky svému nejzákladnějšímu postoji k náboženství, totiž že „Bůh neexistuje“.

Klamné útoky na „vědu“ o stvoření

Evolucionisté mají tendenci házet všechny odpůrce materialistické „vědy“ do stejné kategorie, ať už ji nazývají „věda o stvoření“ nebo „inteligentní design“, a ignorují tak hluboké rozdíly mezi různými tábory.

V důsledku toho pak vytvářejí někdy až bizarní tvrzení, která se na křesťany věřící v Bibli jednoduše vůbec nevztahují. Například *Scientific American* útočí na „vědu o stvoření“, protože údajně podporuje nějakou tajnou inteligenci, která je mimo vědecké zkoumání a která nabízí jen málo odpovědí na vědecké otázky:

Teoretici inteligentního designu se odvolávají na bližší neurčenou nehmotnou podstatu, která snadno a neomezeně vládne všemi možnými schopnostmi, potřebnými k vyřešení každé záhady. Taková zdůvodnění však vědecké bádání spíše blokují, než aby ho rozvíjela. (Pokud je to všemocná inteligence, jak může někdo vyvrátit její existenci?)

Inteligentní design nabízí málo odpovědí. Například, kdy a jak zasáhla plánující inteligence do historie života? Vytvořením první DNA? První buňky? Prvního člověka? Byly na počátku navrženy všechny druhy, nebo jen několik? Zastánci teorie inteligentního designu často pod tlakem těchto otázek selhávají. Dokonce se ve skutečnosti ani nesnaží své nesourodé představy o inteligentním designu uvést do souladu. [SA 85]

Skutečnost je však taková, že zakladatelé a představitelé moderní „vědy o stvoření“ zakládají své názory na Bibli a věří, že je to Bohem inspirovaný popis historie daný lidem. Je chybou zaměňovat tuto skupinu věřících se zastánci jiného, teprve nedávno vzniklého hnutí „inteligentního designu“, kteří se záměrně vyhýbají všem odvolávkám na biblickou autoritu. Křesťané neobhájí jen jakéhosi „designéra“, který může nebo nemusí být vrtošivý. Hlásí se ke Stvořiteli, který je věrným trojjediným Bohem Bible.

Svou vědu zakládáme na biblickém historickém rámci, poskytujícím nám mnoho informací o tom, kdy a jak Designér uskutečnil konkrétní kroky Svého plánu. To znamená, že během Tvůrčího týdne před asi 6 000 lety stvořil různé druhy tvorů. Krátce na to Adam zhřešil a přivedl na svět smrt a mutace. Asi o 1 500 let později Bůh odsoudil svět prostřednictvím globální Potopy, která vyprodukovala většinu fosilií

na světě. Ale dva z každého druhu suchozemských obratlovců (sedm z několika „čistých“ a ptáků) byli zachráněni na Arše o velikosti zaoceánského parníku. Poté, co přistáli na pohoří Araratu, zvířata z Archy migrovala a diverzifikovala se, tedy přizpůsobovala se různým prostředím – včetně značné speciace. Lidstvo neuposlechlo Boží pokyn naplnit Zemi, a rozptýlilo se až když Bůh asi o 100 let později zmátl jazyky v Babelu. To vysvětluje, proč jsou lidské fosilie ve fosilním záznamu po Potopě výše než ostatní savci.

Evolucionisté často napadají zastánce inteligentního designu kvůli přísnému výběru typů logických argumentů (což evolucionisté dělají také). Například *Scientific American* obviňuje zastánce inteligentního designu proto, že „usilují o kauzální vyloučení argumentu – to znamená, že bagatelizují evoluční vysvětlení jako přitažená za vlasy nebo neúplná, a pak říkají, že zůstávají pouze alternativy založené na designu“. [SA 85]

To není špatně. Je to jednoduchá logika, zvaná zákon o vyloučení středu (pozn. překl.: argument je buď pravdivý nebo nepravdivý – nic mezi tím neexistuje, není třetí možnost).² Evolucionisté používali stejnou taktiku od dob Darwina až dodnes, tj. „Bůh to nemohl tímto způsobem udělat, takže jediným vysvětlením je evoluce“.

Je pozoruhodné, že Darwin často používal spíše pseudo-teologické argumenty *proti* designu než přímé argumenty *pro* evoluci. Ale tato forma argumentace předpokládá „možnost jen dvou modelů“, tj. že jedinými alternativami jsou buď stvoření nebo evoluce, takže důkazy proti stvoření jsou (automaticky) důkazy pro evoluci. Je ironií, že pokud stejnou formu logiky použijí kreacionisté, tedy že důkazy proti evoluci podporují stvoření, mnozí evolucionisté hlasitě křičí!

Scientific American dále tvrdí:

Logicky je to zavádějící: i když je jedno naturalistické vysvětlení chybné, neznamená to, že chybná jsou všechna. [SA 85]

Tento výpad přehlíží zjevný fakt, že argumenty „inteligentního designu“ jsou založeny na *analogii*, což je běžná vědecká procedura, tedy to, co můžeme pozorovat, bylo vytvořeno buď inteligentními nebo neinteligentními příčinami. Na tomto přístupu není nic špatného ani „zavádějícího“. Článek pokračuje další klamnou námitkou:

Kromě toho to nedělá jednu teorii inteligentního designu rozumnější než jinou. Nakonec pak zůstává na posluchačích, aby si prázdná místa vyplnili sami, a někteří to nepochybně i dělají, tedy že nahradí vědecké názory svým náboženským přesvědčením. [SA 85]

Zde *Scientific American* obviňuje své odpůrce z něčeho, co evolucionisté dělají neustále. Editor John Rennie nemá námitky proti svému nahrazování (a zaměňování) vědeckých názorů představami ateistického náboženství, ale považuje za urážlivé, když se do diskuse vnáší náboženské myšlenky jiných lidí!

Míchání „historické vědy“ s „operační vědou“; skutečný původ vědy

Scientific American také opakuje obvyklé tvrzení, že evoluce a „metodologický naturalismus“ jsou základem pokroku v moderní vědě:

Věda opakovaně ukázala, že metodologický naturalismus může potlačit nevědomost tím, že nachází stále podrobnější a informativní odpovědi na tajemné jevy, které se kdysi zdály neproniknutelné: podstata světla, příčiny nemocí, jak funguje mozek. Totéž dělá evoluce se záhadou, jak se formoval svět živých. [SA 85]

Toto prohlášení vůbec nebere v úvahu rozdíl mezi *obvyklou (operační) vědou* a *vědou o původu* neboli *historickou vědou*.³ Běžná (operační) věda se zabývá výhradně opakovatelnými pozorovatelnými procesy v *současnosti*, zatímco věda o počátcích nám pomáhá vytvářet kvalifikované odhady o původu v *minulosti*.

Operační věda byla opravdu velmi úspěšná v porozumění světu, a mnoha způsoby vedla k rozvoji životních možností, např. vyslání lidí

na Měsíc a léčení nemocí. A je velmi důležité poznamenat, že mnozí historikové – a to z široké škály náboženských směrů, od křesťanů po ateisty – upozorňují na to, že zakladatelé operační vědy byli motivováni svou vírou v racionálního Stvořitele, který stvořil celý vesmír. Tento uspořádaný vesmír dává dokonalý smysl jen tehdy, pokud jej vytvořil metodicky uvažující Stvořitel. Ale pokud by měl být pravdivý ateismus nebo polyteismus, pak neexistuje žádný způsob, jak z těchto věroučných systémů odvodit, že vesmír je (nebo aspoň zdá se být) uspořádaný.

Genesis 1:28 nám dává svolení k podmanění si stvoření, na rozdíl od učení řecké animismu či panteismu, které říká, že už samo stvoření je božské. A protože Bůh je svrchovaný, mohl tvořit, jak sám chtěl. Takže tam, kde Bible mlčí, jediným způsobem, jak zjistit fungování Jeho stvoření je *testovat ho*, a nespoléhat se na nějaké člověkem vymyšlené filozofie, jak to dělali staří Řekové.

Tito zakládající vědci, stejně jako současní kreacionisté, považovali „přírodní zákony“ *za popis* toho, jak Bůh udržuje své stvoření *řádným a opakovatelným* způsobem (**Kol. 1:15–17**), zatímco zázraky jsou způsobem, jak Bůh udržuje své stvoření zvláštním způsobem, ze zvláštních důvodů. Protože stvoření *bylo dokončeno* 6. dnem (**Gn 2:1–3**), kreacionisté mohou podle Bible očekávat, že Bůh od té doby pracoval většinou prostřednictvím „přírodních zákonů“, ovšem kromě případů, kdy použil zázrak, což nám v Bibli i zjevil. A jelikož „přírodní zákony lze popsat, tzn. nemohou dělat nic, než k čemu jsou určeny, pak není v jejich moci dělat zázraky. Vědecké zákony nejsou ničím víc než mapou, na níž je nakreslen např. tvar pobřeží.

Protože tedy stvoření *bylo dokončeno* 6. dne, bibličtí kreacionisté se snažili pro každý aspekt operační vědy nalézat přírodní zákony, a nepotřebovali se odvolávat na zázraky k vysvětlení kterékoli opakující se události v přírodě až *do současnosti*, navzdory strašící taktice *Scientific*

American. To je zřejmé z mého dopisu jistému tazateli – ten věřil, že atomy musí být drženy pohromadě nadpřirozeným způsobem:

„Přírodní zákony“ nám také pomáhají předpokládat budoucí události. V případě atomu je vysvětlením setrvávání elektronů ve svých orbitalech kladný elektrický náboj a velikost hmotnosti jádra. To nám umožňuje předvídat, jak silně je konkrétní elektron vázán konkrétním atomem, což například umožňuje dělat vědu o chemii. I když je toto jistě příklad z [Koloským 1:17](#), říkat jen „elektrony drží Bůh“ nám nepomůže vytvářet předpoklady.

Ještě před mým působením v CMI jsem pracoval jako pedagogický asistent na univerzitě, a tam jsem označil odpověď na otázku v testu ohledně frekvence infračervených spektrálních čar jako *nesprávnou*, protože student místo aby se zabýval hmotnostmi atomů a silovými konstantami, napsal „Bůh to tak učinil“.

Takže *Scientific American* zcela nepravdivě vyvozuje, že kreacionistům jejich víra brání ve skutečném operačním vědeckém výzkumu, ať už teoretickém nebo praktickém.

Právě naopak – pokud jde o nepozorovatelné a neopakovatelné věci z *minulosti*, je právě evoluce tou spekulací. Toto spadá plně pod *historickou* vědu. Spíše než pozorování, se ve vědě o historii používají tzv. *principy kauzality* (tj. vše, co má svůj počátek, má i svou příčinu⁴) a *analogie* (např. pokud v současnosti pozorujeme, že k vytvoření komplexních kódovaných informací je nutná inteligence, můžeme rozumně předpokládat totéž i pro minulost). A protože tu neexistoval žádný naturální inteligentní designér života, je zcela legitimní odvolat se pro vznik života na nehmotného Designéra. Kreacionisté se odvolávají na zázračné události pouze v případě historické vědy, a vůbec to *neznamená*, jak je ukázáno, že se na zázraky odvolávají i v operační vědě.

Rozdíl mezi operační a historickou vědou je důležitý pro odhalení obvyklých trapných tvrzení, jako např.:

... evoluce je stejně tak důkladně prokázána, jako je prokázáný obraz Sluneční soustavy podle Koperníka, Galilea, Keplera a Newtona.⁵

Nicméně pohyb planet můžeme *pozorovat*, ale masivní informační nárůst při změně jednoho typu organismu na jiný nikdo nikdy nepozoroval.

Trochu to přiblížím: zákony, které řídí *provoz* počítače, nejsou těmi, které předtím počítač vyrobily. Velká část anti-kreacionistické propagandy vlastně říká, že pokud připustíme, že počítač měl inteligentního konstruktéra, pak nemusíme zkoumat fungování počítače z pohledu přírodních zákonů o pohybu elektronů přes polovodiče a mohli bychom si myslet, že tam jsou malé inteligentní bytosti, které ty elektrony řídí. Stejně tak i víra, že genetický kód musel být původně navržen nám nebrání v přesvědčení, že funguje zcela podle zákonů chemie ve spojení s DNA, RNA, proteiny atd. Naproti tomu fakt, že kódovací ústrojí funguje podle reprodukovatelných zákonů chemie naprosto vůbec nedokazuje, že chemické zákony dokázaly samy takový systém vybudovat z prvotní pra-polévky. Přitom producent PBS jen připustil, že naturalistický vznik života „byl“ pro evoluci velkým problémem.

Je pozoruhodné, že *Scientific American* a další evoluční časopisy s oblibou zmiňují některá konkrétní specifika, ve kterých však dosáhli převratných vědeckých výsledků právě *kreacionisté!* Např. Isaac Newton objevil světelné spektrum (stejně jako se podílel na výpočtu a formulování zákonů pohybu a gravitace); James Clerk Maxwell objevil zákony elektromagnetismu, které vedly k předpovědi elektromagnetického záření; Louis Pasteur formuloval teorii o mikrobiálních příčinách nemoci a vyvrátil spontánní generaci (samoplození); Joseph Lister propagoval antiseptickou chirurgii; Raymond Damadian je průkopníkem zobrazování magnetickou rezonancí (MRI), která je zásadním nástrojem při zkoumání mozku.

Navzdory těmto důkazům *Scientific American* tvrdí, že

Kreacionismus, ať už se nazývá jakkoli, nepřidává k tomuto úsilí žádnou intelektuální hodnotu. [SA 85]

Toto slepé tvrzení Johna Rennieho dokazuje úmyslnou ignoranci prokazatelného přispění kreacionistů v hlavních odvětvích moderní vědy obecně, a zvláště pak vůči jeho vlastnímu časopisu.

Příklad naturalistických předpokladů řídících evoluci

Vědci mají obecně pověst nestrannosti a přísné poctivosti při zacházení s fakty, ale není třeba příliš hledat a najdeme příklady toho, jak mocně může materialistické myšlení zatemnit vědecký úsudek. Například Darwina mimořádně ovlivnila kniha, kterou si vzal na svou výpravu lodí *Beagle* – byly to *Principy geologie* od Charlese Lyella. Tato kniha prosazovala myšlenku pomalých a postupných geologických procesů probíhajících po miliony let a popírala Noemovu Potopu. Současní evolucionisté kupodivu uznávají, že Lyell byl zaujatý a nevědecký, vedený proti-biblickými filozofickými domněnkami, kdežto „katastrofisté“ v jeho době (kteří věřili v jednu nebo více záplavových katastrof) byli přísnými vyznavači vědecké metody. Stephen Jay Gould (1941–2002), sám přední evolucionista, napsal:

Charles Lyell byl povoláním právník a jeho kniha je jednou z nejlepších pojednání vydaných advokátem. ... Lyell, aby prokázal své uniformitariánské názory jako jedinou skutečnou geologii, vsadil na dva úskočné prvky. Nejprve postavil slaměného panáka, a poté rozbil opoziční teorii. ... Je pravdou, že katastrofisté byli mnohem více empiricky smýšlející než Lyell. A geologický záznam se skutečně jevil tak, že vyžadoval katastrofy: skály jsou rozlámány a pokroucené; byla vyhlazena celá fauna. Aby tedy Lyell obešel tento jednoznačný vzhled, vnutil k důkazům svou fantazii. Tvrdil, že geologický záznam je extrémně porušený, a proto je nutné ho doplnit tím, co můžeme rozumně odvodit, byť to nepozorujeme. Katastrofisté byli zarytí empiristé své doby, nikoli zaslepení teologičtí apologeti.⁶

Jedním z nechvalně známých příkladů Lyellovy předpojatosti bylo

jeho rozhodnutí ignorovat svědectví očitých svědků o rychlosti eroze Niagarských vodopádů a zveřejnit odlišnou hodnotu, která vyhovovala jeho záměru.⁷

Jenže Lyell Darwina přesvědčil, a ten nakonec spojil geologické pomalé a postupné procesy s biologickými pomalými a postupnými procesy. Například říkal, že hory jsou produktem tisíců malých pahorků. Epizoda č.1 televize PBS zobrazuje Darwina, jak říká: „Klíčem je čas, nepředstavitelně dlouhé časové úseky“ a zdůvodňuje to tím, že pokud mohou malé změny v průběhu věků vyzdvihnout celá pohoří, proč by se nemohly v průběhu věků nahromadit malé změny u zvířat natolik, aby vytvořily nové struktury?

Lyellovým názorům nepodleh jen Darwin, ale také mnozí vlivní církevní představitelé jeho doby. Tehdy převládal názor, že Bůh stvořil organismy na místech, kde právě jsou. Darwin se proto ve své argumentaci proti stvoření a pro obhajobu evoluce divil, proč Bůh stvořil docela rozdílné pěnkavy na téměř identických ostrovech.

V tomto případě se Darwin správně domníval, že ostrovní zvířata pocházejí z pevninských předků. Ale stejně tak to chápali i bibličtí kreacionisté na základě globální Potopy a následné migrace z pohoří Araratu přes kontinenty na ostrovy. Takže Darwinovy argumenty mohou fungovat jen proti zkompromitovanému kreacionismu, nikoli proti biblickému pohledu. (Současní „progresivní kreacionisté“ zastávají v podstatě stejný názor jako Darwinovi tehdejší odpůrci, takže se snaží vybojovat bitvu prohranou už před 150 lety, ke které však nemuselo dojít, kdyby křesťané nepřistupovali ke kompromisům ohledně stáří Země a globální Potopy.)

Darwinův pokus vysvětlit rozdíly mezi pěnkavami jen podtrhuje základní problém v debatě mezi evolucí a stvořením: totiž že fakta nemluví sama o sobě, ale jsou vždy *interpretována* v nějakém rámci. Kreacionisté nepopírají žádná *skutečná pozorování*, která udělají evo-

lucionisté, ale zjišťují, že prakticky vždy dávají lepší smysl, jsou-li interpretovány v biblickém rámci, oproti tomu kompromisnímu. Proto by nemělo být překvapením, že mnohé z údajných „důkazů“ evoluce ve skutečnosti naopak podporují biblický model.

Scopesův soudní proces a Sputnik

Evolucionisté často poukazují na dvě emocemi nabitě události ve 20. století, které údajně potvrzují nebezpečí směřování stvoření s vědou – slavný Scopesův („opičí“) proces (1925) a vypuštění družice *Sputnik* (1957). Epizoda 7 televize PBS zmiňuje Scopesův proces a říká, že William Jennings Bryan zvítězil a že to mělo „drtivý dopad“ v podobě odstranění evoluce z přírodovědných osnov v mnoha státech. Je s podivem, že v seriálu o hodnotě milionů dolarů a obsahující řadu dezinformací nebyla uvedena hra a film pod názvem *Kdo seje vítr* jako seriózní popis procesu. Což je dobře, protože jde o hrubé zkreslení, které je zdokumentováno v článku *Kdo seje vítr— historická analýza*.⁸

Poté PBS 7 ukázala *Sputnik* a tvrdila, že americké úřady byly úspěchem Sovětů v cestách do vesmíru tak znepokojeny, že se rozhodly učinit vědecké vzdělávání prioritou. A nějakým způsobem do toho propašovali evoluci. Nicméně věda, která vyslala kosmické lodě na Měsíc, nemá s evolucí nic společného. Raketový výzkum se výhradně zabývá opakovatelnými experimenty v pozorovatelné *přítomnosti*; naproti tomu evoluce je pouhý příběh k vysvětlení nepozorovatelné *minulosti* bez přímého Božího zásahu. Je obzvláště ironické, že vedoucí programu Apollo, Wernher von Braun, byl kreacionista!

Také tvrzení, že Scopesův proces vydláždil cestu *Sputniku*, je nestydatě překroucená historie. Během tohoto vykonstruovaného vědeckého spojení mezi Scopesem a *Sputnikem* získaly americké školy více Nobelových cen než zbytek světa dohromady. Amerika jich vyprodukovala *dvakrát* více než všechny ostatní země – to bylo obzvláště výrazné v oblasti biologie (fyziologie a medicína), která se údajně neobejde bez

evoluce. Jenže Sovětský svaz předstihl USA v cestách do vesmíru jen proto, že totalitní vláda to učinila svou nejvyšší prioritou. Kdežto USA měly kromě spolehlivého vesmírného programu i jiné priority v oblasti výdajů, jako je pomoc při obnově válkou zničeného světa. Když se USA rozhodly pro vesmír, rychle překonaly SSSR a v roce 1969 jako první přistály na Měsíci. Pokud by k tomu bylo potřeba vědců vyškolených v evoluci, k přistání na Měsíci by nedošlo do té doby, dokud by veřejným školským systémem neprošla další generace.⁹

PBS a vědecké časopisy nejsou jediné, které se snaží evoluci ztotožnit s „vědou“. Jednou z nejhlasitějších proti-kreacionistických organizací je okázale pojmenované *Národní centrum pro vědecké vzdělávání* (NCSE). Jedná se o humanisty založenou organizaci a její hlavní mluvčí, Eugenie Scottová, je přebornicí v získávání humanistických cen a byla také konzultantkou seriálu PBS. Je příznačné, že jediným „vědeckým vzděláním“, o které se NCSE zajímá, je podle všeho pouze to evoluční – nikoli chemie, fyzika, astronomie nebo experimentální biologie (či raketová věda).¹⁰

Stvoření ve státních školách?

Debata o náboženství a vědě má dnes praktické důsledky a znovu zaplavila veřejné školy. Evolucionisté se děsí toho, že kritika evoluce (kterou při každé příležitosti ztotožňují s učením biblického stvoření!) může proniknout do škol a dělají všechno možné pro to, aby ji zastavili. (Je důležité poznamenat, že ačkoli by bylo pěkné dát učitelům *svobodu* předkládat alternativní názor k evoluci, *Creation Ministries International* a další velké kreacionistické organizace *neusilovaly o povinnou* výuku stvoření ve školách, navzdory častým obviněním. Jsou pro to i důvody – jednak posílat děti do veřejných škol lze přirovnat k tomu, když Jozue posílat izraelské děti do kananejských škol. Ale hlavně: chtěli by křesťané, aby ateistický učitel z donucení vyučoval stvoření a záměrně ho překrucoval?)

PBS 7 se dlouze věnovala Jeffersonově střední škole v Lafayette, Indiana. Studenti tam v petici požadovali, aby učební osnovy vědeckých předmětů zahrnovaly také model stvoření. Jeden učitel přiznal, že mezi podepsanými byli „vynikající studenti“, a dokonce i několik učitelů. To samozřejmě ukazuje, že je možné být špičkovým studentem, aniž by bylo nutné spolknout evoluční příběh.

Jenže několik učitelů tvrdilo, že petice je nebezpečná (tj. protože by jí naslouchali studenti i rodiče). Učitelka Clare McKinneyová o sobě tvrdila že je křesťanka, ale přesto byla toho názoru, že Bůh do vědy nepatří – nechala se přesvědčit, že věda a náboženství se nepřekrývají. Avšak toto tvrzení by platilo pouze tehdy, pokud by mezi reálným světem a Bibli nebylo naprosto žádné spojení nebo pokud se vzájemně vylučují Bůh a rozum.

Jiný učitel ve škole řekl, že věda je recenzovaná, testovatelná a opakovatelná. Nepodařilo se mu však vysvětlit, jak je testovatelné nebo opakovatelné kupříkladu tvrzení, že „plazi se před 150 miliony let proměnili v ptáky“! Ačkoli evolucionisté rádi hanlivě nazývají stvoření pavědou, dělá jim velký problém přijít s definicí „vědy“, která zahrnuje evoluci a vylučuje stvoření, tedy pokud není zjevně samoúčelná. Někdy si jejich definice vzájemně protirečí – např. někteří evolucionisté tvrdili, a to včetně S.J. Goulda, že stvoření není vědecké, protože není *testovatelné*, a pak to vysvětlili tím, že bylo *testováno* a údajně se ukázalo, že je chybné.

Nakonec tedy školní rada, vedená ředitelem Edem Eilerem, petici Jeffersonovy střední školy odmítla s tím, že stvoření není součástí vědy. Učitelka Clare McKinneyová si udiveně povzdychla, že přece pokud by evoluce byla cenzurována, jak by se pak mohla vyučovat biologie – jenže to signatáři petice vůbec *nepožadovali*. Naopak je ironií, že chtěli do osnov dostat více učiva o evoluci, než stanovil pro studenty školský establishment! Výsledkem však bylo, že teď je pro změnu cenzurována každá kritika evoluce.

Existuje mnoho případů, kdy učitelé musí čelit těžké diskriminaci jen proto, že chtějí ve svých třídách předložit vědecké důkazy proti evoluci. Jeden učitel chemie byl účelově propuštěn jen proto, že nechal tehdejšího řečníka z *Answers in Genesis* (USA) Geoffa Stevense, který má kvalifikaci ve fyzice i teologii, přednášet ve své třídě o chemické evoluci, což je pro hodiny chemie jistě vhodné téma. Pan Stevens představil čistě vědecký argument, že z neživých chemikálií nemohla vzniknout živá buňka přirozenými procesy (viz kapitola 9), a přitom se ani v nejmenším nezmínil o Bohu nebo o náboženství. Ale ředitel Eiler vyslovil učiteli třídy Danu Clarkovi formální důtku s nepravdivým obviněním, že do svých hodin zavádí „náboženství“. Skutečným problémem však bylo to, že zapálení evolucionisté odmítali tolerovat jakékoli zpochybňování své materialistické víry.

Pokud prověříme logikou a skutečnou realitou tvrzení evolucionistů, že „kreacionismus je náboženství, které nemá s vědou nic společného“, zjistíme, že je pokrytecké. Kreacionisté i evolucionisté mají k dispozici stejná vědecká fakta, jen je interpretují každý v jiném rámci. Jeden výklad je založen na ateistickém materialismu, a druhý na dokonalém, zjeveném Božím Slově.

Odkazy a poznámky

1. J. Sarfati , Jak se všechna zvířata vešla na Noemovu archu? Stvoření 19 (2):16–19, březen–květen 1997; J. Woodmorappe <<http://www.rae.org/johnw.htm>>, Noah' Ark: A Feasibility Study , El Cajon, CA, Institute for Creation Research, 1996.
2. J. Sarfati, Loving God with All Your Mind: Logic and Creation , Journal of Creation 12 (2):142–151, 1998.
3. NL Geisler a JK Anderson, Věda o původu: Návrh na kontroverzi stvoření a evoluce , Grand Rapids, MI, Baker Books, 1987.
4. J. Sarfati, Jestliže Bůh stvořil vesmír, kdo tedy stvořil Boha? Journal of Creation 12 (1) 20–22, 1998.
5. Levitta citovaného LS Lernerem v Good Science, Bad Science: Teaching

Evolution in the States, Thomas B. Fordham Foundation, 2000.

6. SJ Gould, Přírodopis, s. 16. února 1975.
7. L. Pierce, Niagarské vodopády a Bible , Stvoření 22 (4): 8–13, září–listopad 2000.
8. D. Menton , Inherit the Wind— an Historical Analysis , Creation 19 (1):35–38, prosinec 1996–únor 1997; viz také Q&A: Scopes Trial .
9. Kritika Discovery Institute uvádí tyto dobré body v Getting the Facts Straight: A Viewer‘ Guide to PBS‘ Evolution , Seattle, WA, Discovery Institute Press, 2001.
10. Podívejte se, jak nábožensky neutrální jsou antikreacionistické organizace? a A Who‘ Who of Evolutionists , Creation 20 (1):32, prosinec 1997–únor 1998.

Poznámka k citacím: Citace ze *Scientific American* od Johna Rennieho jsou označeny „SA“, následované číslem stránky. Citace a další zmínky o seriálu PBS-TV „Evolution“ jsou označeny „PBS“, následované číslem epizody, např. „PBS 6“ odkazující na epizodu 6.

